

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Poslanske številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 52.

V Ljubljani, v petek 5. marca 1897.

Letnik XXV.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja dne 3. marca.)

(Dalje.)

Poslanec Kalan odgovarja najprej dr. Schafferju rekoč, da je oznanjujoč agitacijo katol. narodne stranke ubiral iste strune kakor poslanec Lenarčič, najboljši dokaz, da oba gospoda veže ista vez — liberalizem. Torej nasprotstvo do katol. narodne stranke. Najmanj vzroka pa ima pač dr. Schaffer, kot zastopnik nemške stranke hudovati se nad našo agitacijo, kajti naj je bila ta kakršna koli, mnogo silovitejša, nenaravnejša in obsodbe vredna je bila svojedobno agitacija nemško-liberalne stranke, dokaz temu da je pet odstotkov Nemcev v deželni zbor ali deželi. Torej je pač najlepše, ako dr. Schaffer molči o tem. Potem govornik polemizuje proti poslancu Lenarčiču pojasnjuje stališče katoličanov v javnosti. omenja zadnjega pastirskega lista avstrijskih škofov, ki je moral biti vsakemu pravemu katoličanu navodilo za volitev. Nato ugovarja napadom, češ da se izpostavljanjem Najsvetejšega najsvetejše zlorablja v strankarske namene. Kdor tako govori, nima nobenega pojma o molitvi in upravi on sam hoče zlorabljati Najsvetejšega v svoje strankarske politične namene. Sploh pa je najboljši odgovor na vse te napade odgovor našega naroda pri volitvah, ki se je v svoji velikanški večini izrekel za nas in proti liberalizmu. To se kaže tudi v Ljubljani, kjer je moral celo dr. Tavčar bežati pred svojimi somišljniki iz volilnega shoda.

Poslanec grof Barbo izjavlja, da je naše ljudstvo verno. Toda — meni govornik — duhovniki si sami škodijo in dobri stvari, ker vero vpletajo v politiko ter zlorabljajo v svoje namene. (Živahni ugovori.)

Poslanec dr. Žitnik opozarja na rapidno rastoče troške za ljudsko šolstvo, za katero dežela uporablja že dobrih 23% dež. naklad na direktne davke, torej nad polovico. Mi vsi, naglašajo govornik, smo prijatelji dobre šole, ki blaži srca naše mladine ter jej podaja lepe in koristne nauke na pot življenja. Priznamo tudi, da so učiteljske plače precej borne, zato smo tudi glasovali za primerno zboljšanje gmotnega stanja ljudskega učiteljstva, ne da bi s tem iskali političnih koristij. Zavračati pa moram odločno sumničenje, da si želimo onih časov nazaj, ko je ljudski učitelj strgal žgance iz piskra in nosil v košu gnoj na njivo, kakor se je izrazil letošnji poročevalec o normalnošolskem zakladu. Taki časi so bili, a so minili, kakor so bili tudi časi, ko je marsikateri član vis. zbornice bosonog tekal za kravami. Sedaj so druge razmere, druge potrebe, a tudi druge zahteve, s katerimi računa vsak trezen politik. Kar mi želimo in zahtevamo, je, da duhovnik in učitelj v šoli vzajemno delujeta in drug drugega podpirata v prosepah dobre vzgoje in blagor ljudstva.

Pri tej priliki naglašajo govornik, pa moram izraziti željo, naj bi šolska oblastva malo prizanesljiveje tolmačila dotični državni zakon o ustanavljanju novih in razširjevanju obstoječih šol. „Festina lente“ velja tudi na šolskem polju z ozirom na žalostne finančne razmere naše dežele. Polagoma pride tudi Kranjska do tega, da bode znal vsak kmetič pisati, brati itd. Mnogo je drugih dobrih državnih zakonov, ki pa leže neporabljeni v prahu, torej naj se tudi označeni državni zakon ne tolmači prestrogo po črki.

Dalje govornik omenja odredbe c. kr. dež. šol. sveta, vsled katere se s početkom drugega tečaja šolskega leta 1896/97 na vseh štiri- in večrazrednih javnih ljudskih šolah s slovenskim učnim jezikom

vpelje nemški, na nemških pa slovenski jezik od tretjega razreda dalje kot obvezni predmet. Ta odredba je gotovo praktična za naše razmere po deželi. Nemščina gotovo tudi našemu kmetu ne škodi toda gotovo je več štirirazrednic na Kranjskem, ki morda na leto pošiljajo komaj 2 ali 4 učence na srednje šole; in zaradi dveh ali tudi desetih naj trati dragi čas velika večina šolarjev. Tu je naravnost sila proti volji mnogih starišev in krajin šolskih svetov, da si temu drž. zakon naravnost govori, da se nihče ne more siliti, učiti se drugega dež. jezika.

Nemščina ostani na ljudskih šolah, ki so v organizaciji zvezi z gimnazijami in realkami, in v večjih trgih po deželi, ako se kaže potreba.

Govornik dalje popolnoma soglašajo z zastopnikom idrijskega mesta, glede resolucije za zboljšanje gmotnega stanja tamošnjih delavcev. Žalostno je pač, da država trpi take razmere, ko bi morala ravno ona dajati zasebnim podjetjem lep vzgled v tem oziru.

Tu tiči koren socijalnega vprašanja, tu je vzrok nezadovoljnosti in obupnosti delavcev, ki ne morejo ne živeti, ne umreti. Zato ni čuda, da je Idrija tako okužena s soc. demokratičnim duhom. Zato izjavlja govornik, da bode s prepričanjem glasoval za resolucijo.

Nasproti poslancu Lenarčiču odgovarja, da pač malo ali celó prav nič ne pozna krščansko-socialni program, ako trdi, da je revolucionaren. Ta program na podlagi krščanske pravičnosti zahteva ne vsakemu jednako, temveč vsakemu svoje! Vsak delavec je svojega plačila vreden. Mi krščanski socialisti ne kažemo samo revežem našega Odrešenika v bornih jasliah, temveč tudi višjim stanovom, ki poznajo pota in najdejo vrata, ako se jim godi ta ali ona krivica, dočim nižji stanovi ne poznajo potov ali ne najdejo pravih vrat. In to nalogo si je stavil za svoje življenje pisatelj „Črnih bukev“, ki

LISTEK

Vila št. 3.

Polovenil F. H.

(Konec.)

„... za-me je jako važno. Ali poznate vilo številka 3?“

„Poznam, in kaj je?“ vpraša na videz malomarno.

„Prostorna je, topla, elegantna, kaj ne?“

„Hm, nisem je še opazoval.“

„Prijatelj, vila je krasna. No prav. Menil sem se v njej čez zimo nastaniti, ker so stanovanja v Petrogradu toliko draga. Kaj pravite temu?“

„Hm,“ pové Ovečkin. „Glejte, ravno sva se z ženo posvetovala, ali naj jo najmeva čez zimo, ali ne.“

„Kako? Vila št. 3?“

„Da, št. 3!“

„Vilo nekega Skrjabina?“

„Da, vilo nekega Skrjabina.“

„Tako? Kaj pa zdaj?“ in gost si briše potno čelo. „Po plagiatu diši, ljubi moj.“

Ovečkin zmaje z ramama.

„Vprašajte ženo, ako meni ne verjamete.“

„Verujem, verujem; pa kdaj ste prišli na to misel?“

„Že zdavnaj.“

„Tako? Jaz pa že pomladi! In jaz je ne pustim, ne pustim!“

„Jaz tudi ne.“

Glasove obeh mož so pretrgali drugi, še bolj jezni glasovi.

„To ni prijateljsko, tako lisičje zvito.“

„Kaj vam pade v glavo. Ravnal sem do cela odprto.“

„Pazite, jaz sem vas opozoril, ne-li?“

„Že zdavnaj sem imel to misel, predno ste vi začeli. Sicer, pustite me skozi vrata.“

„Prosim. Sam pojdem k Evgenju Nikolajeviču in videli bomo, kaj on poreče.“

Gostje so bili, suhi Zahar Zaharič je sukal oči, spreminjal barve, med tem ko se je Andrej Antonovič smejal in dražil svojega nasprotnika.

„Gospoda in vi gospa“ začne Zahar komaj dihaajoč, „prizanesite, prosim, da so me okradli.“

„Gospod Ribkin!“

„Pustite me govoriti! Poslušajte in razsojajte. Ali poznate vilo št. 3?“

„Kjer živi svetnik Skrjabin?“

„Da, isto.“

„Hm, poznamo jo“, odgovori Ovečkin.

„Prav. Odločil sem se najeti jo za mizo.“

Obrazi vseh treh so se zdolžili.

„V svoji neumni odkritosrčnosti razodenem svojo misel gospodu Dnevalskemu, ki jo je vzel za svojo.“

„Oho, hotel sem jo najeti preje kot vi.“

„Laž je, laž je,“ vpije Ribkin.

„Je že dobro! Laž ali ne, vila bode moja.“

„He-ho-he,“ smeje se Sutagin. „Vašo misel je vzel Andrej Antonovič in meni Evgen Nikola-jevič.“

„Bog v nebesih, to je cela komedija. Toraj tudi vi?“

„Tudi, tudi!“ odreže se Sutagin.

„Gospodje, dajmo srečkati,“ svetuje Aleksandra Ivanovna.

„Bog nas varuj,“ protestira Sutagin. „Imam prvi pravico do nje, vila bode moja.“

„Da, preje moja,“ kriči Ribkin. „Vsaj bi vam zmrznila po zimi vaša plešasta glava.“

Sutagin se je užalil. „Oho, žalite že! Veste, tudi vi nimate dosti las.“

„Kaj se prepirate gospodje?“ tolaži Dnevalski „Ponudim največje plačilo in vila bode moja.“

„Prav, ponudimo se več kot vi,“ oglasi se Nikolajevič. — „Napravim nove zastore in vredim vrt.“

„Jaz tudi.“

„Jaz tudi.“

S. 21

posvećava vednost in moči svoje za zboljšanje gmotnega stanja delavskih stanov po razmerah sedanjega časa in z osirom v bodočnost. Toda marsikateri bogatin pozna le pravice, dolžnostij ne. Bogatinu veljajo besede: Stori, ne, kar hočeš, temveč kar smeš; revežu pa: zahtevaj, kar smeš, ne, kar hočeš! To je okvir krščansko-socialnega programa, to vodi merodajnim krogom v življenju. Nasproti dr. Schafferju in grofu Barbotu, ki sta katoliško-narodni stranki očitala strastno in nedopustno agitacijo, odgovarja, naj se spomnijo časov, ko so oni vladali v deželi, pokličejo si v spomin sredstva, s katerimi so se vzdrževali na krmilu. Ako se morda kje ob volitvah prekoračijo meje dostojnosti, mi sami to obžalujemo, ker ne odobrujemo nedopustnih sredstev. Z vso pravico pa duhovnik sme, celo dolžan je, poučevati ljudstvo na primernem kraju gledé volitev. Tem pravicam se ne odrečemo, kajti ravno duhovnik ima na deželi največ prilike, da vlija olje na razburkane valove političnih bojev ter pomaga reševati socialno vprašanje, ki ni več pred vratmi, temveč že kaže posledice v mestu in na deželi. In ravno v ta namen, da se previdno in pravično rešuje to časovno vprašanje ter odvrne od ožje in širše domovine preteča nevarnost, naj bi vzajemno delovali vsi krogi, ki ljubijo mir, srečo in blagor vseh stanov. (Zivahni dobroklici na levici.) (Konec sledi.)

O zavarovanju življenja v svrhu olajšanja gospodarske stiske v kmetskem stanu.

(Sestavljen deželni odbornik vodja Povše.)

(Dalje.)

Od gospoda predlagatelja deželnega poslanca dr. Schafferja sročena misel, da se ta bremena olajšajo z zavarovanjem na dočakanje gotove starosti, je velike vrednosti, kajti k razbremenitvi kmetkega posestva zamore zavarovanje starostnih rent (prihodkov) bistveno pripomoči, s čemer bi se breme preskrbovanja v starosti razdelilo na večjo vrsto let ter se vsled tega lažje prenašalo in bi bilo tudi manjše, kakor so pa svote, ki jih morajo kmetški posestniki dandanes izplačevati užitarjem.

Načelo zavarovanja samega sebe v svrhu preskrbe na stara leta se pač v obče pripozna kot pravo. Zavarovanje starostnih rent (prihodkov) kmetkega stanu pa mora, da bi se ga splošno poprijeli, biti pred vsem kar največ mogoče ceneno ter mora biti pri tem izključen vsak kupčijski dobiček. Kmetu pa mora dati tudi najpopolnejšo varnost. Ta dva namena pa ne bomo dosegli, vsaj v polni meri ne, če kmeta z zavarovanjem starostnih prihodkov napotimo na zasebna zavarovalna društva. To vprašanje mora vzeti v roke državna ali deželna uprava.

S to zadevo bavi se je tudi VI. avst. agrarski shod, kateri je bistveno priznal velik pomen zavarovanja užitarine, vendar pa ni pritrdil nasvetu poročevalca, da bi se zavarovanje za starost in onemoglost obligatorno zakonito izreklo in vredilo, ker

In vojska se je tako vnela, da je zagrabil Sugatin svojo kapico in šel. Kmalu je šel drugi in za njim tretji. Ostala sta Ovečkin in njegova žena, oba v največji jezi.

„Kaj praviš k temu Šaša?“ zasmeje se konečno Evgen Nikolajevič.

„Isto, kar ti, smejala sem se bolje v gledališču.“

„Moje zlato, ni kar tako; važna stvar je. Bojim se Dnevalskega, zdi se, da ima denar.“

„Ni res! Kuharici ni še plačal osem mesecev. Baha se, to je vse.“

„Misliš? Jutri obiščem Skrbjabin, če mi prepusti vilo. Pa pojdiva zdaj večerjat, lačen sem od same jeze.“

Ne dolgo in Ovečkin je skočil po konci. „Šaša, daj mi klobuk in plašč. Deset ura je še le. Skrbjabin še ne bode spal, pojdem k njemu.“

Svetnik Skrbjabin je vsprejel Ovečkina zelo prijazno, a ko je slišal, da se gre za njegovo vilo, se je začel krohotati.

„Cetrti ste že danes pri meni vilo najemat. — Prvi je bil neki Sutagin, potem še dva gospoda...“

„Kateremu ste dali vilo v najem?“ hitro vpraša Ovečkin.

„Nobenemu! Radi predragih stanovanj v Petrogradu ostanem v njej sam!“

v posameznih kronovinah v tej zadevi obstoje bistvene razlike.

Poseben uzrok pa, da se zavarovanje rent na starost pri kmetakem stanu ne more obligatorno po zakonu vrediti, tiči v težavnostih prehodne dobe, kajti če bi se sedaj, ko obstoje še užitarine, siloma vpeljalo zavarovanje rent za starost, nastala bi nevarnost dvojne obtežitve sedanjega rodu in sicer iz jedne strani zaradi dajatve užitarin, iz druge strani pa zaradi plačevanja premij za zavarovanje lastne starosti. To bi bila obremenitev, h kateri bi se jako opešana zemljiška posestva ne mogla siliti, ker bi ista splošno te dvojne obtežitve skoraj gotovo ne mogla prenašati.

Po novih oblikah hrepeni naše socialno in gospodarsko življenje. Tudi kmetški stan je podvržen temu zakonu napredujočega razvoja in tako se morajo tudi v družinskem življenju in po vaseh stare naprave polagoma umikati novošegnim naredbam. To velja pred vsem tudi za današnje starostno zavarovanje kmetkega stanu, za užitarino, in ker se to ne more lahko izpeljati z zasebnim zavarovanjem, mora deželni zastop rešiti to važno narodno gospodarsko vprašanje.

Bistveno je narastlo število užitarjev vsled velikega prezadolženja, katere napoti še mlade gospodarje, da komaj odraslemu sinu že izroče gospodarstvo, da potem sin s priženjeno doto svoje neveste vsaj toliko denarja dobi, da se poravnajo najsilnejši dolgovi ter da se s tem omogoči obstanek na ljubem domovju. Razun dediča, ki prevzame posestvo, pa je navadno še več otrok, ki nočejo prazni od hiše. Statistika nam kaže, kako velik del novih dolgov pri zemljiških posestvih nastaja ravno vsled užitarine in vsled deležev bratov in sester dedičevih. Vrh tega pa mora mladi prevzemnik prevzeti še ves drug hipotetični dolg.

V deželah z urejeno zemljiško knjigo naredilo se je, kakor znano, od leta 1868. do 1892. l. 441 milijonov goldinarjev novega dolga vsled zapuščin ter 410 milijonov goldinarjev vsled zaostalih kupnin. Te številke pač kažejo, da se s prevzemnikom posestva ne ravna posebno prizanesljivo. Visokost prevzetih svot v zvezi z odrajtovanjem užitarine, katera čisti dohodek posestva zdatno zmanjšuje, vse to bistveno pripomore, da gre zemljiško posestvo vedno bolj in bolj rakovo pot.

Vrh tega se tudi še večkrat pripeti, da kako posestvo ni obteženo le z jedno, ampak z dvema užitarinama; pri takih okolščinah, ko je hipotetičen dolg na posestvu tudi še jako velik, pač ni misliti, da bi posestnik mogel izhajati.

Pretrsovaže vse okolščine in sedanje razmere, za rešitev današnjega užitarskega vprašanja pač ni druge pomoči, kakor zavarovanje kmetkega stanu. Edino le zavarovanje zamore zemljiškim posestnikom olajšati sedanje visoke družbinsko-pravne dolžnosti in vrh tega kmetškemu starčku pred vsem zagotoviti tudi dostojno in neodvisno starost. Namesto da bi svojemu nasledniku nakladal popolnem nepreračunljivo breme starostnega deleža, naj se kmet sam in sicer z zavarovanjem svoje lastne starosti zaveže za plačevanje vsakoletnega gotovega stroška — zavarovalne premije — ter isto razdeli na ves čas gospodarstva svojega posestva.

Ce se isti dan, ko prevzame posestvo, zavaruje za užitke na starost ter plačuje premijo do 55. ali 60. leta svoje starosti, ko bo izročil posestvo svojemu sinu, potem je, ne da bi moral posestvo pod svojim naslednikom obremenjevati, preskrbel svojo lastno starost, ni mu treba svojim otrokom več delati nadleže ter si lahko sam prihrani trdosrčnost, ki dandanes marsikakemu kmetu greni zadnje trenutke življenja; kajti kmetovalec, ki je zavarovan za starost, bode potem, ko je dosegel svoja leta, lahko izročil svoje posestvo, ne da bi se pripetile neprilичnosti užitarskih pogodb, kar se sedaj pogostoma zgodi. (Dalje sledi.)

Mažari v hrvatskem Primorju.

Iz Zagreba, 22. febr.

X.

Zadnje mestne volitve na Reki so pokazale, da prebivalstvo tega mesta vendar le ni Mažarom tako privrženo, kakor so se le ti nadjali. Avtonomna stranka je zmagala ter dobila ravnokar tudi svojega privrženca dr. Mayländerja za mestnega župana. S tem izidom so za nekaj časa odklonjene osnove mažarske vlade, ki je hotela Reko kar iznenada in po sili „organizatorično“ zediniti z Ogersko. Mažari so mislili, da bodo Rečani iz same zahvalnosti na-

sproti njim sprejeli Daranyejeve osnove, po katerih je imela Reka sprejeti mažarske postave in državno policijo. Zato pa tudi toliko vpitja po mažarskih časopisih radi te upornosti, a še več radi navidezne nespretnosti ministra predsednika Banffyja, češ da je neoprezno ravnal, ker je hotel Reko kar naravnost z Ogersko zediniti. A kdo je zagovarjal bolj oduševljeno to anektiranje od teh časopisov? Dokazovali so že dlje časa, da je že skrajni čas, da postane Reka zares mažarska. Hrvatske oblasti so že zdavnej izgnane iz Reke, v šolah se uči mažarski in činovnikov mažarskih je že toliko na Reki, da vzdržavajo svoja društva. Trdili so neprenehoma, da se ne sme nič več čakati, da se zedini ta „separatum corpus“ s pravo domovino. In zdaj oponašajo isti časopisi ministru Banffyju, da se je prenaljil in da je bil neoprezen pri svojem delu. Zdaj, ko je avtonomna stranka pokazala, da jej Mažari vendarle niso tako k sreči prirasli in da ne marajo za njihovo kulturo, obrnili so tudi mažarski časopisi svoj plašč po vetru, pa zahtevajo od ministra Banffyja, da se dogovarja glede reških zadev z avtonomno stranko. Javaljne bode Banffy poslušal ta svet svojih opred, nego bode izvel ono, kar je rekel v ogerskem zboru, da je neobhodno potrebno, da se Reka zedini z Ogersko „organizatorično“, t. j. da postane mesto ogersko kakor n. pr. Debrecin, Segedin itd. Ogerska vlada ima svojo moč, ter bode sčasoma to tudi izvela, samo da dobi na Jadranskem morju košček zemlje, s katero bode mogla po svoji volji upravljati ter širiti tamkaj dalje ob pobrežju pomorskem mažarsko državno idejo. Rečani so že deloma to sprevideli ter se Mažarom uprli, kakor smo videli, bodo li pa mogli v tej borbi odbijati še dolgo vse napade na svojo avtonomijo, ni niti najmanjše verjetno, in sicer zato, ker prezirajo svojega najboljšega zaveznika Hrvata. Pri zadnjih občinskih volitvah so deloma Hrvati odločili, da je zmagala avtonomna stranka, ter so s tem pokazali, da oni sami odobravajo to avtonomijo. A ko so jim Mažari to zvezo s Hrvati oponesli, rotili so se na vse mogoče načine, da nimajo oni s Hrvati nič opraviti in da jih sploh ne smatrajo kakšnim faktorjem na Reki. To je Mažarom seveda po volji, ki tudi sami Hrvatov v tem vprašanju nikdar ne omenjajo, kakor da oni nimajo nobene pravice do Reke. Rečani pa tako odbijajo od sebe onega zaveznika, s katerim bi jim bilo jedino mogoče vzdržati se v borbi proti mažarskemu nasilju. Čudno je zares, da Mažari niti ne omenjajo nagodbe med Ogersko in Hrvatsko, posebnost točke 66. tega dogovora, po katerem se morejo reške zadeve reševati le v sporazumku regnikolarne deputacije, ki se sestoji od zastopnikov hrvatskih, mažarskih in reških. Ta odredba jim seveda ni po volji, kakor tudi Rečanom ne, ker morejo po njej braniti Hrvati svoje pravice do reškega mesta in okolice. Zategadelj so tudi podpirali protizakonito reške zahteve po nekej državnej samostalnosti, češ da so oni neki tretji faktor med deželami ogerske krone. Se celo grb njihov so jim proti jasni postavi uvrstili v državni grb. To je godilo Rečanom in Mažarom, ker je vse to bilo naperjeno proti Hrvatom. A zdaj je tudi že Mažarom žal, da so gijili med Rečani te nazore, kajti zdaj hočejo oni zares biti tretji faktor v državi in le kot tak dogovarjati se z Mažari. Seveda jim tudi to priznanje od mažarske strani ne bode nič pomagalo, kajti Mažari bodo vkljub temu izveli svoje nakane, kakor so izdelali osnovo. Le Hrvatska bi jih mogla zaustaviti, ali Hrvatska složna in zavzeta za pravične postave, ne pa sedanja, ki molči na vse, kar se počne proti njej in njenim jasnim pravicam. Skoraj celi mesec so trajale razprave glede Reke po časopisih, in nobeden vladin časopis se ni zavzel za pravo Hrvatske na to mesto po nagodbi, katera jim je sicer vsak dan na jeziku. Ravno tako so molčali tudi v saboru hrvatski poslanci mažaronske večine med tem, ko so se v Budimpešti prepirali na dolgo in široko, kaj jim je početi, da si odtrgajo iznovač jeden kos iz tela kraljevine Hrvatske. Opoziciji pa, ki je zahtevala od vlade razjasnenja v reškem vprašanju, so se rogali, a vlada je molčala. Od takih faktorjev po našem mnenju ni nobene nade za srečno rešitev reškega vprašanja. Če je sedanjí ban popustil ogerskemu ministru, da si more na Reki preustrojiti redarstvo v državno, popustil bode še več in z njim tudi njegova večina. Čedno to seveda ni, saj se Mažarom popuša v vsem že celih dvanaest let, pa se bode še, dokler traje ta zistem, ki je očitno naperjen proti Hrvatom in drugim Slovanom v državi.

Pravo je sicer na naši strani, ali res je tudi „vigilantibus jura“; a ko si to pravo izgubil, težko si ga še kdaj zopet priboriš. Nadejamo se, da pri novih volitvah zasedejo mesta narodnih poslancev odločnejši možje, ki bodo imeli dovolj domoljubnega prepričanja pa tudi poguma za obrambo zapuščene Hrvatske.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. marca.

V *Galliji* ne dosežejo svojega namena socialni demokrati in radikalna rusinska stranka potom agitacije. Zate ste se združili oboje stranki proti ostalim. Iz nekaterih sosesk že dohajajo pritožbe, da nameravajo socialni demokratje in pristajši radikalne rusinske stranke s silo zabraniti zmernejšim volilcem, da se ne bodo udeležili glavne volitve za peto kurijo.

Kompromis v češkem velškem posestvu je na celi črti sklenjen med konservativci in nemškimi liberalci pod to pretvezo, da gre tudi Nemcem nekoliko zastopnikov v državni zbornici. To je lepo; pri nas na Kranjskem pa naši Nemci in nemškutarji nečejo nič slišati o kakem zastopstvu narodne manjšine velikih posestnikov v državnem zboru.

V *Črnovcah* sta bila včeraj izvoljena v peti kuriji višjega deželnega sodišča svetnik Winnicki (Rusin) s 503 od oddanih 610 glasov in Fr. Popowicz (Rumunec) s 597 od oddanih 627 glasov. Socialnodemokratični kandidat je dobil v prvem okraju 80 glasov.

Iz *Petrograda* se berolinskim listom poroča: Ondotni angleški poslanik razširja navlašč vest, da se hoče Rusija splošno mobilizovati in da je v ta namen ukrenila že vse potrebno. Vest se pa razširja zato, da bi svet mislil: Rusija misli na hitro vojsko in razmere do Nemčije in Avstrije so se poslabšale. To utegnili bi imeti slabe posledice, ker bi svet postal zelo nezaupljiv do Rusije. Vsa vest je neresnična. Resnica je le v tem, da so nekatere rezervne bataljone samo razstavili. Druzega nakopičevanja in odpošiljevanja vojakov ni bilo. Vojaki v okraju Odessa so že zdavno mobilizovani.

Vojska na vzhodu? Danes ali jutri se mora odločiti, ali bo mir ali vojska. Te dni namreč poteče obrok, ki so ga stavile velevladi Grški v svoji skupni noti. Občno se misli in ne brez razlogov, da bo Grška do zadnjega trenutka zavlekla odgovor, potem pa da bo odgovorila negativno, t. j. da ji ni moči poklicati vojakov s Krete, kamor jih je poslala ljudska volja in vabila prošnja grških Krečanov. — Vse grško časninstvo jednoglasno to tirja in kralj se bo javaljne mogel odtegniti močnemu toku narodove volje. Sicer pa kralj tudi dobro ve, da tisto evropsko „soglasje“ ni Bog vé kako uglaseno, drugače bi tega ne bilo vedno povdarjati samo z besedami in telegrami, ampak bi se kazalo v odločnem dejanju. To dobro vedo tudi na Kreti. Poveljniki evropskih ladij so proglasili na otoku sklep velevladi, a otočani se zato malo menijo. — Le z večjo ognjevitostjo so začeli napadati Turke, in kar je še bolj pomenljivo, pokazalo se je, da so ustaši popolnoma jednih misli z Grki in da tirjajo odločne zjedinenje z Grško. Nazadnje pa je še sultan začel kazati velevladim zobe. Doslej je bil tako upogljiv, a prav zadnje dni je poslal vkljub prepovedi novega vojaškega poveljnika na Kreto. Nekateri listi so že prinesli telegram, da je Grška napovedala Turčiji vojsko. To je pač le borzni maneuver. A odloči se pač kmalu, kaj bo prinesla letošnja pomlad, najbrž — vojsko, če ne evropske, pa vsaj v Macedoniji.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. marca.

Volitve volilnih mož.

(Volitve volilnih mož v Ljubljani.) Ljubljana si je ohranila belolice! — Pri včerajšnjih volitvah volilnih mož za peto skupino se je volilo v petero okrajih. Dokončane so bile včeraj volitve v prvem okraju, v šentjakobskem okraju in na Barju. V vseh teh treh okrajih je zmagala združena krščansko-socialna in katoliško-narodna stranka. In sicer so dobili v prvem okraju naši kandidati 194, liberalne stranke 85 in socialni demokratje 45 glasov. — V drugem so dobili naši 231 glasov, soc. dem. 159, liberalna stranka 69 glasov. — Na Barju je bilo vseh volilcev 183, naših 110, liberalnih 41, social.

dem. 11. — Za druge tri okraje, ki so volili še danes dopoldne treba bo ožje volitve. V dvorskem okraju manjka naši stranki samo par glasov do absolutne večine. — Tudi v kolodvorskem okraju in v Vodmatu priborili so si naši prav zdatne relativne večine. Železničarji so spravili na volišče vse — do zadnjega moža. —

Stanga: Danes smo volili za občino v Trebeljevem pri Litiji in sicer štiri može za V. kurijo in pet za IV. ali kmetško. Vsi bodo glasovali za narodna kat. kandidata dr. Šusteršica in dr. J. Kreka.

V občini Ustje na Vipavskem je izvoljen za obe kuriji po jeden mož katoliško-narodne stranke.

V Spitaliču je bila 2. marca volitev za četrto in peto skupino. Za kmetški razred sta voljena dva moža katoliško-narodne stranke. Tudi v splošnem volilnem razredu sta pri ožji volitvi voljena dva naša moža.

(Slovensko gledališče.) Opozarjamo na današnjo predstavo opere „Prodana nevesta“ na korist vrlemu basistu g. Fedyczkowskemu. — Prihodnja slovenska predstava bo v nedeljo popoldne in sicer se bodeta igrali opereta v jednom dejanju „Deset deklet a za nobeno moža“ in znana izvirna burka „Citalnica pri branjevki“. Cene za to predstavu so znatno znižane, začetek predstavi je ob polu 4. uri.

(Ta je pa lepa!) Na notico pod tem naslovom v „Slov. Narodu“ št. 48, da je neki pismonoša raznašal pisma, zajedno pa razdal nefrankovane kuverte, v katerih so bili zeleni listki s kandidati klerikalcev, moramo resnici na ljubo povedati, da je lažnjiva. Poizvedeli smo, da nihče ni raznašal nefrankovanih kuvert, torej tudi ne kak pismonoša. Vsaka taka govorica mora imeti le zlobni namen, vzeti komu kruh, kar pač ni ljudomilo.

(Iz Borovnice.) Podpisana slovesno izjavljava, da nisva v nikaki zvezi z dopisom iz Borovnice, ki ga je prinesel Vaš list od dne 3. marca. Dopis je prišel v list popolnoma brez najine vednosti, popolnoma tudi proti najini volji. To izjavljava zato, ker naju vodi vsikdar prepričanje, da domačih, krajevnih rečij, posebno onih, s katerimi bi se napravljalo v kraju samem nepotrebno nasprotstvo, ali tako povečalo, ne gre razglasiti po listih, posebno ne od naše strani, ako nismo k temu prisiljeni. Taka nasprotstva, ki so posebno ob volitvah popolnoma umevna, poravnajo se najlepše in najtrajnejše doma, kakor hitro se zopet umirijo. Toliko v pojasnilo! — Janez Oblak, župnik. Frančišek Bernik, kapelan.

(Iz Kroke.) 4. marca. Kar smo dolgo pričakovali, smo dobili. Včeraj smo zapazili na pismih dvojezični poštni pečat ter vzdihnili: Vendar jedenkrat! Cast tukajšnjemu c. kr. poštnemu uradu za ta napredek.

(Z Višnje Gore.) 4. marca. Pogreb rajnega gospoda župnika Jakoba Raspotnika se je vršil danes prav slovesno. Zbralo se je bilo 23 duhovnikov prijateljev rajnega gospoda. Sprevod je vodil č. gospod dekan Andrej Drobnič, slovesno črno mašo z asistenco pa je pel vč. gospod Štefan Jaklič, župnik šentviški, in še trije duhovniki so darovali za rajnega tihe svete maše. Učiteljski zbor je rajnemu gospodu župniku, ki je bil učiteljem vselej ljubeznjivo naklonjen, zapel lepo nagrobnico. Ginljiv govor ob rakvi rajnega je imel vč. g. Andrej Pipan, župnik poliški. — Kako priljubljen je bil rajni župnik svojim faranom, je pokazala ta dan natlačeno polna cerkev in glasno ihtenje mej cerkvenim govorom. Njegova dela gredo za njim. Lepo prenovljena cerkev, razširjeno pokopališče, popravljene ceste spričujejo o njegovi vsestranski skrbi in delavnosti. Bog mu povrni v nebesih njegov trud. R. I. P.

(Iz Št. Ruperta.) Pri nas smo imeli volitve za splošno kurijo 24. svečana, za kmečko kurijo dne 25. svečana. — Prvi dan je zmagala narodna „napredna“ stranka z večino 3 glasov in sicer imeli smo dve volitvi. Pri prvi volitvi sta bila izvoljena dva liberalca in jeden naš; našim je manjkalo do absolutne večine po 1, 2 do 4 glasov, tako da smo spravili šest naših v ožjo volitev. Prva volitev je trpela od devetih dop. skoro do polu dveh popol. Po presledku pol ure se je pričela ožja volitev, pri kateri so zmagali liberalci z večino od 2 do 5 glasov. Zjutraj je prišlo volilcev, ki so imeli pravico

voliti 109, popoldne jih je bilo nekaj več, ker so plačani agitatorji skupaj takorekoč s silo vlekli.

— Med plačanimi agitatorji se je posebno odlikoval neki kovač in še neki drugi mož, katera sta oba pijana, s kletvijo, pridušanjem, z grožnjami in trganjem naših listkov silila volilce, naj volijo liberalne može. — Naš plemeniti graščak je svoje služabnike in hlapce vse poslal k volitvi in celo svojemu bolnemu oskrbniku ni prizanesel, tako da je moral vsak, bodisi Nemec, bodisi Lah, voliti napredne narodne može. Zivela koalicija narodnjakov z nemškimi liberalci! Popoldne so bili nekateri volilci napredne stranke precej pijani, tako da jim je jeden na klopi sladko zaspal in zbudili so ga šele morali, da bi oddal svoj glas „naprednim možem“. Ko so liberalci zmagali, zagnali so krik in vrišč še v volilni sobi in so spremljali naše volilce s psovskami, preklinjevanjem in enakim „naprednim vedenjem“. Pijani zmage so pozno do noči popivali in ni bilo varno našim iti mimo gostilne, kjer so bili zbrani, celo g. župnika, mirno idočega mimo so surovo napadli. Naša stranka je koncentrirala za drugi dan glavno svojo moč in prišlo je lepo število čez 100 naših volilcev k volitvi. Liberalci so bili trdno prepričani, da bodo zmagali, ker so agitirali na vse kriplje, celo dali so „drukat“ volilne listke, kaj takega Št. Rupert še nikoli ni videl! Njih poglavarji so hodili in se vozili po vaseh in so delili svoje listke, češ: „le pridi k volitvi in naše voli, za jed in pijačo ti ni treba nič skrbeti“, pa „le nobenega duhovna ne volit“ itd. Neki usnjar je baje celo nagovarjal našega volilca: „le voli naše može, lahko si izbereš kožo, kakoršno boš hotel,“ a naš se ni dal pregovoriti, volil je z našo stranko. Pri prvi volitvi, ker so se nekateri glasovi razcepili, je bilo izvoljenih 7 naših in 2 od naših in 2 iz druge stranke. so prišli v ožjo volitev. Že proti koncu volitve, ko se je videlo, da imajo naši v večini, so bili liberalci poparjeni in so še letali po vasi, da bi koga dobili, toda ni se jim posrečilo, ko se pa je razglasil izid volitve, jim je pogum čisto upadel, tako, da so se vsi tiho domu poizgubili. Po presledku pol ure, ko je prišla naša stranka k ožji volitvi, ni bilo nobenega liberalca v volilni sobi, razun tistih, ki so bili v volilni komisiji. Vsled tega smo volitev skrajšali in jednoglasno še naša dva volilna moža volili, tako da smo vseh 9 volilnih mož pridobili za gosp. vodjo Povšeta, ki nam ga je priporočila katoliška stranka. Navdušenje in veselje, da smo liberalno trdnjavo premagali, je bilo veliko. Zivela katoliška narodna stranka!

(Veličasten pogreb) je imel, kakor se nam iz Planine poroča, v četrtek, 4. t. m., umrli princ Ernest Windisch-Graetz, ki je 1. febr. daleč od domovine, na francoskem otoku Korziki zatisnil oči, v najlepši dobi življenja, komaj 24 let star. Zbralo se je k pogrebu iskrenoljubljenega princa malone vse sorodstvo Windisch-Graetzov. Prihital je iz Češkega bivši ministerski predsednik knez Alfred in z Dunaja nadzornik vojaštva knez Windisch-Graetz. Iz Lvova se je pripeljala posebna deputacija 11. topničarskega polka, pri katerem je pokojni princ služil kot poročnik, dokler ni zaradi bolezni začasnno izstopil. Tudi nekaj družih častnikov, osebnih prijateljev rajnika je iz daljnih krajev prišlo zadnjo čast mu skazat. Videli smo nadalje višega gozdnega svetnika Golla, okr. glavarja mark. Gožanija, Del Cotte in vit, Laschana. Iz Planine se je vdeležila pogreba šolska mladina z učiteljstvom, društvo Marijinih otrok, požarna bramba in ogromna množica občinstva vseh slojev, gospoda in kmetško ljudstvo. — Krsto so nosili knežji logarji, svetili domači uradniki. Sedem duhovnikov, na čelu jim č. g. dekan cerkniški Kunstelj, je vršilo cerkvene obrede. Ves pogreb je pričeval, kakó vse sploh čisla preblago rodbino in sožaluje zaradi britke zgube nadpolnega princa, ki je bil izredno nadarjen in znanstveno izobražen ter opravičeval upanje, da utegne kaj velicega postati. Znano je, da je knežja rodbina strogo katoliškega mišljenja in iz prepričanja verna. Tudi rajni princ je bil uzoren katoličan. V časten spomin bodi povedano, da se mu je posrečilo, celó mej tovariši častniki upeljati marijansko kongregacijo, ki je štela 18 članov. V svoji bolezni se je zanimal zanjo in poizvedoval, kakó napreduje. Z Marijinim presv. Imenom na jeziku je sklenil kratko, pa pred Bogom na zaslugah bogato življenje. Svetila mu večna luč v rajskih višinah!

(V Gorenjem Tuhinju) se snuje hranilnica in posojilnica, registrovana zadruga z neomejeno zavezo. V odbor so voljeni: Josip Smolnikar, načelnikom;

Vid Kadunc, Valentin Hribar, Janez Baloh, Jakob Hribar, odborniki.

(Z Vrha pri Vinici.) Na pustno nedeljo, ko je minula sv. maša v Speharjih, podružnične cerkvi tukajšnje fare, udarili so s kolmi, kamenjem in kalavnicami fantje iz Špeharjev in eden iz Radnece, starotrške župnije na vrhovske dečke. Od teh poslednjih sta dva bolj težko ranjena na glavi, dva bolj lahko. Pripravljali so se že v soboto po noči na isti boj. Dobro uro hoda so po noči vrhovski fantje prišli v Speharje, vendar boj se je odložil na naslednji dan v nedeljo in se je vršil med veliko gnečo ljudij v vasi na cesti. V nevarnosti s kamenjem potolčeni biti so bili tudi drugi ljudje, ki je letelo na vse strani.

(„Neuljudni“ vlak.) Seljak Janko L. iz Velike Mlake se je hotel po železnici odpeljati domov. Toda mož je zakasnil in je došel na kolodvor, baš ko je vlak odhajal. Mož jo je udaril za vlakom, kolikor so ga noge nesle in došedši vstric njega, prišel je kričati na vse grlo, naj se ustavi, češ, da ima denarja, da plača vožjo. Namesto pa, da bi ustavil vlak, ustavili so železniški služniki kmeta ter ga spremili na železniško stražnico. Tam so moža poučili, da se mu ni treba jeziti za to, ker se „neuljudni“ vlak ni hotel ustaviti, dasi mu je povedal, da ima denar, ker to ni dovoljeno, kakor ni dovoljeno tekati za vlakom. potem pa so moža spustili.

Telegrami.

Kamnik*, 4. marca. V Zgornjem Tunju v vsaki kuriji zanesljivo naša.

Praga, 5. marca. Deželni zbor je sprejel predlog poslanca Russa, da se poskrbi za pripravnost železniško zvezo s Trstom in se izrazi za zvezo čez Karavanke. Potem se je obravnavalo poročilo šolskega odseka o uravnavi ljudskega šolstva v narodno mešanih krajih. S 132 proti 58 glasovom so sklenili preiti v podrobno razpravo te predloge.

Levov, 5. marca. V Drohobyczu so poskusili socijalni demokratje kandidata Petana ostrasiti. Ker to ni izdalo, so mu metali

*) Za večerajšnji list prepozno došlo.

zvečer kamenje v sobo skozi okno, rodbina je bila v nevarnosti. — V Stryu so napravili socijal demokrati velik grozeč in kričeč shod, da bi volilce ostrasili, kar se jim je tudi posrečilo.

Budimpešta, 5. marca. Kakor poroča policija, so prijeli v Marmaros-Szigetu roparja in morilca Alfonza Hradija, ki je svoje hudobije priznal.

San Sebastian, 5. marca. Francoski parnik se je potopil pri izhodu iz pristanišča Pasajes vsled hudega viharja. 19 ljudij je utonilo.

Dogodki na Kreti.

Rim, 5. marca. Velevlasti so sklenile prisiliti Turčijo, ko ne bi hotel sultan vsprejeti nasvetovanih reform.

Rim, 5. marca. Vse kaže, da bo Grška odgovorila skupni noti velevlastij z odločnim odporom.

Peterburg, 5. marca. „Peterburg. Journal“ govori o krečanski zadevi in izraža upanje, da ne nastanejo še hujše zmešnjave.

Pariz, 5. marca. „Evening News“ poroča iz Berolina, da je pisal cesar Viljem svoji sestri Zofiji, soprogi grškega prestolonaslednika, naj skuša pregovoriti kralja Jurija, da se uda, ker bi bila vojska za Grško in dinastijo osodna; zakaj Turčija mora ostati na vsak način, kakor je.

Pariz, 5. marca. „Temps“ piše iz Toulona, da morajo vse vojne ladije, ki so v tamošnji luki v rezervi ali popravi biti do 15. marca pripravljene na odhod proti Kreti, kjer bodo demonstrirale po razmerah.

Pariz, 5. marca. „Agence Hawas“ se poroča, da se grška vlada ne bode udala. Zagovarja se s tem, da ne more pozvati grških čet s Krete in priznati njene samostojnosti. Sklenili so pozvati rezerviste iz leta 1890, 1889 in 1888. Kasneje bodo najbrže mobilizovali celo rezervo.

Atene, 5. marca. Rezervisti letnikov 1891, 1890, 1889 in 1888 so poklicani pod

orožje v treh dneh. Vsa grška armada šteje okrog sto tisoč mož. Sinoči se je vršilo posvetovanje ministrov: važni sklepi zastran grškega vojnega brodovja ob makedonskem obrežju so se napravili. Oklopnice so odplule danes zjutraj; ne vé se kam. Mesto Kandano je od vstašev tesno obkoljeno.

Tuji.

3. marca.

Pri **Storu**: Altar iz Prostejeva. — Unglert iz Draždan. — Eisler iz Budimpešte. — Vogl, Tschell, Vierli, Breuer, Fischer, Engl, Noot z Dunaja. — Born iz Tržica. — Ferderber iz Kostajnice. — Steir iz Belovara. — Ferrari iz Branzoll-a. — Sina iz Celovea. — Schautz iz Hamerstiel-a. — Bubak iz Trsta. — Schmidt iz Novega Mesta. — Savnik iz Kranja. — Schrom iz Gradca. — Paddei iz Feldkirchen-a.

Pri **Maliču**: Kraus, Hostnig, Amberger, Vayda, Blauhorn z Dunaja. — Bandrowski iz Liesing-a. — Podmenik iz Radeč. — Born, Feigerle iz Tržica. — Verderber iz Kočevske Reke.

Pri **Lloydu**: Sedlaček iz Ptuja. — Sajovic iz Polhovega Gradca. — Mazzani, Schwarz iz Zadra. — Polak iz Trbovelj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
4	9. zvečer	730.4	2.8	sr. jzah.	jasno	
5	7. zjutraj	730.6	-2.2	sr. zah.	skoro jasno	27.2
	2. popol.	728.3	9.3	sr. jzah.	poloblačno	
Srednja večerajšnja temperatura 3.8°, za 2.0° nad normalom.						

Eksekutivne dražbe.

Jakoba Derglina iz Laniš zemljišče (5305 gld.) dné 6. marca in 10. aprila (preložitve) v Ljubljani.

Matevža Zalarja s Čehovega zemljišča s pritliklinami (4137 gld. 96 kr.) dné 8. marca in 7. aprila v Ložu.

Pege

odpravi v 7 dneh popolnoma 152 24-2

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

edino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvirnih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Kdor čipek potrebuje za cerkev

piše naj pred nakupom po vzorce 688 12-8

Teod. Günther-ju v Gottesgab (Češko).

Koverta s firmo

priporoča

Katol. tiskarna

v Ljubljani.

Prostor za prodajalnico

v Kamniku,

zelo ugodna lega, nasproti mestni farni cerkvi, se **takoj oddá v najem.** Sprejaj je velik, obokan prostor za trgovino z velikim izločnim oknom, ki se zapira z železnim polknom; nad steklenimi durmi je platnena streha zoper solnce. Zraven prodajalnice je jedna soba s kuhinjo in prostornim, obokanim skladiščem, ki ima železne duri. Tudi majhen vrt za zelenjavo spada k prodajalnici.

Več pové upravništvo „Slovenca“.

162 3-2

Naznanilo.

P. n. slavnemu občinstvu naznanjam, da so mi došli osebno na Dunaji odbrani glasoviri najboljših tverdk: c. in kr. dvornega založnika Kutschera, R. Stelzhammer, Stingl, Reinhold in dr., ter jih oddajam po najnižji ceni, da zabranim vsako konkurenco. **Že rabljene glasovire prodajam (tudi na obroke) od 60 gld. višje, in jih tudi posojujem.**

Vabim, da si p. n. občinstvo ogleda mojo bogato zalogo glasovirov, ter se tudi za njih **vglasovanje in popraviljanje** toplo priporočam.

158 3-2

Ferd. Dragatin

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 50.

Dunajska borza.

Dné 5. marca.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 20
Avstrijska zlatna renta 4%	123 . 70
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 . 45
Ogerska zlatna renta 4%	121 . 80
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 . 65
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	943 . —
Kreditne delnice, 160 gld.	351 . 76
London vista	119 . 95
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 72 1/2
20 mark	11 . 74
20 frankov (napoleonor)	9 . 53 1/2
Italijanski bankovci	44 . 90
C. kr. cekini	5 . 67

Dné 4. marca.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 . —
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 . 50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . —
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 . 75
Dunavske vranavne srečke 5%	127 . 50
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 . 75
Posojilo goriskega mesta	112 . 50
4% kranjsko deželno posojilo	99 . 25
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99 . 80
Prioritetne obveznice državne železnice	226 . —
južne železnice 3%	174 . 50
južne železnice 5%	127 . 80
dolenjskih železnice 4%	99 . 50

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 . —
Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gld.	19 . 75
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 . 50
Salmove srečke, 40 gld.	69 . —
St. Genois srečke, 40 gld.	72 . 50
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 . —
Ljubljanske srečke	22 . —
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 . 75
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3397 . 50
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	404 . —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	88 . 50
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	159 . —
Montanska družba avstr. pian.	81 . 50
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	156 . —
Papirnih rubljev 100	126 . —

Nakup in prodaja

vakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. savarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najtanjega dobika.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.